

tu min Jesu som löst mig igen, Och
med din tuftan du täcktes bortbränna,
Allt hvad som i mig förhindrar din nåd,
ja, med din kärlek min själ genomtränga,
Allt jag med glädje må följa din råd.

5. Intryck i hjertat din wordnad och
fruktan, Lär mig in för dig bepröfwa
mit hopp, Håll mig fast under din kär-
liga tuftan, jag anförtro mig nu helt i
din händer, handla du med mig som tie
täckes hast, skynda min vandring
til himmelens länder, ther jag
får blifwa din kärkom-
na gäst.

Fyra^{te}
I Trone bepröfwade
Rattwärd=

Sanger,

Den Första:

Min Jesu du Guds rena Lamb! 2c.

Sjung. som: Du lifsens bröd, o Jesu Christ 2c.

Den Andra:

Christen själ hwi wil du klaga, 2c.

Sjung. som: O Gud hwem skal jag klaga 2c.

Den Tredje:

2. I kärlighet emot Den trofaste

GUD! 2c.

Sjunges under Discant.

Den Sjerde:

Öfraste Jesu Guds kärlek 2c.

Sjunges som: Salig och Ewig hos Gud uti nåde 2c.

Alla Christ-Trogna Själur, som et så
Högt och Heligt wärk förhafwa, til
wälmönt upbyggelse meddelat.

2. en Enfaldig

Christen.

Tryckt i Gefle, 1772.

In Jesu! du Guds rena
Lam! som tiärligt låtit rin-
na, Din dyra blod på kor-
sets stam, Åt mig dermed
påminna, Det hwar och
en botsfärdig siäl, Som warit satans syn-
da träl Kan nåd och tilgift finna.

2. För dig med ångst framträder här,
Jag synda-matker arma, Och wet at jag
förlorad är, dock Jesu dig förbarma!
Öfwer mig, Dit usla barn Ryck mig ur sa-
tans syndagarn, mig med din nåd om-arma.

3. Du gaf mig Jesu! för din död, Et
härligt Testamente; Då mig du til Din
Nattward bød; Och mig derwid förlän-
te Försäkran för min synda-skuld, förläts
af dinom Fader huld, Din blodswett det
förtjente.

4. Men skal den hugnad träffa mig, Så
måst' jag wärdig wara: Din swära dom jag
äntelig, Sär eljest wist förfara: Åck Jesu!

jag

jag owärdig är, Åck Jesu! mig din nåd
består, Från ewig we förswara.

5. Jag tänker Herre Jesu god Du snart
din bordgäst blifwa, Din dyra kropp och hel-
ga blod, Til lifs mig wärdes gifwa! Åck!
spisa nu min kropp och stäl, Med dessa Him-
la gåfwor wäl, Och mig i dig inlifwa.

6. Förlåt mig mina synder swär O Jesu!
nåd bewisa, Mein siäl då hjertlig fågnad får,
Mitt samwet tröst och lisa: Åck! gör, O
Jesu nåd med mig: Jag ber dig Jesu
innerlig, Låt onåd mig ej risa.

7. Min tro är swag jag fruktar nog
men hjertans Jesu kära! du som för mig
på korset dog. Åck! wärdes mig bestjära Din
tro, ny kraft, nytt lys nytt lif, Åck! Jesu
Jesu nådig blif, O Jesu nåd förära.

8. Jag wet du undfar syndare, som tilflykt
til dig taga, I bättring och omvändelse
Dem wil du ej förjaga: Åck Jesu! hjelp mig
strida så, Mot djefwel, werld och köts
åtrå, Åt jag må dig behaga.

9. När jag med död sist kämpa skal,
Och syndsens swära råster, Låt mig ej
komma uppå fall, mitt hopp jag til dig
fäster. Din Nattward styrcke då min siäl,
Gif den O Jesu! ewigt wäl, Bland
Himla Nattwards-gäster.

Den

Christen siål hwi wil tu klaga, Hwi
bedröfwar tu tig så, Skönt om tu
i thesa dagar, spott och skymf här
lida må Werldens dagar är snart ända,
GUD kan sorg til glädje wända, Han
förwänder watten til win, Han wäl
lindrar sorgen tin.

2. Hör min wän jag wil tig råda,
Tänk tig om med'n tu har tid, Bed tin
GUD om hjelp och nåde, Lågg thertil tin
största flit, Werldens dagar är snart gång-
ne, Märker på tin Frälsar' fromme; Åst du
färdig och beredd, Så kan tu få salighet.

3. Hwar jag mig i werlden wänder, Gud
han är min bästa tröst, Endast han mit hjer-
ta känner sielfwer har han mig förlöst, jag
är i hans rullar skrifwen, och hans egen arf-
wing blifwen, Tå thet galt hans egit blod,
Then tid han på korset stod.

4. Hwad kan werlden räknas annat, än
som släp och trældoms land, sorg med glä-
dje saummanblandat har en hwar uti sit stånd
GUD kan sorg och glädje sända, Armod och
til rikdom wända, En thet snarlig blif-
wa kan Utas rik en fattig man.

5. Hjelp o Jesu alla dagar, At wi wan-
dre rättelig, wi för domen utan klagan, måt-
te mötas gladelig, At wi bland tin ångla-
skara

skara I tin himmel uppenbara Må tin ä-
krono få, Och för lambet Jesum stå.

6. Hjelp, o Gud! at jag och kunde, åska
tig som jag och wil, Men Gud bättre mig tn
wärre, Jag owärdig är thertil, kunde jag
tin pris utsiunga med andäktig mun och
tunga, och så säga GUD är god, Utas
ganfka hjerte-rot.

Den Tredje:

Sjålen.

Af Kiärlighet emot den trofaste Gud,
Mitt Hjerta i Smärta nu brister
här ut, Den Helge And gaf mig
en sådana Kraft, At wandra med andra
til Nattwardsens Gäst: Med Tankar jag
wankar, mitt sinne Det brinner, Til den
mig i döden så kär hafwer haft.

Jesu.

En Jungfru fattig utas främmande
Slägt odögdig, olydig, jag tog mig til
äckt, Jag måste för henne fast mycket
utstå på Jorden, Det gjorde min Kiär-
leks åtrå: Min frucktan och tucktan I
Werlden hon lärde, För alla Kiärkom-
men hon mig warg må.

Det första jag såg henne i Ångest och
nöd Så tråkte och längte jag efter den
död,

ödd, med hwilken jag kunde betala den
Sak, Ej war mig beswärligt Arbete och
Omak: Hon sofwer jag lofwet, At hin-
dra och lindra den Smärta hon lider
med Suckan och Klag.

Äck wille tu sådant betänka min Brud,
Så länkte, och tränkete titt Hjerta til Gud
som med sin Nåd, Kiärlek och ljufliga
Tal, Tig tröstar, Förlustar och lofar af
qwal, En Denne kan ända, Elände och
Wanda, När han tig hemförer i sin
Bröllops-Sal.

Sjålen.

O HERR min tjenst låt tig seje til
behag, tig ära, tin wara, för alla wil
jag, min Sjål och Lif offrar jag innerlig
tig Bewara, förswara för olyckan mig
Låt lära tin ära, utspida så wida, och
sedan dig lofwa i Glädjen alltid.

Jesus.

Om något Besvär tig än kommer up-
på, at lida och strida, och Sorgen utstå,
Så wet dock jag hafwer tig hjertelig
kiär Wil blifwa i Lifwet tin Wån som
jag är, Låt inga tig tvinga Bedraga,
Borttaga Jag skal tig wäl gifwa titt
Hjertans begjår.

I Jesu Blod och Sår,
Wäre högsta goda står.

Den

Den Sjerde:

Dyraste Jesu Guds kärlek som flut-
tit, Ur Fadrens hjerta til oss arma-
ned, Helfwetes krafter med kamp ge-
nom brutit, Opnat oss vägen til nåde
och frid, Låt nu tin kärlek så fatta och
draga, Mig at jag endast må följa titt
råd; Döda förderfwet alt mörker förjaga
som wil förmena mig äga tin nåd.

2. Upwäck i själen en innerlig längtan
efter tig Jesu min själs ädla ro, Lär
mig alt städse at stå uti trängtan, Tig
at få äga i sanning och tro, hjälpare,
hjelp mig at komma tillbaka, til tig mitt
ursprung min Sol och mitt lif, Låt mig
för tin skuld rätt all tina försaka, wis-
het och kraft mig af tin nåde gif.

3. Hjelp mig at en gång förlossader
blifwa Til tig jag ropar af innerlig tröst,
Du kan all töcken och mörker fördrif-
låt mig få höra then ljufliga röst,
wil taga tillbaka then själen, Som
tig kommer med hungrigt begår. Hjer-
lig åstundar blir helt angelågen; tig at
få äga min Frälsare kär.

4. Gif mig min Jesu hjelp söka mit nö-
je Blif tu min ädla och käraste wån,
Utom tig intet kan själen förnöja, kom
tu